

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-603/13 P

Galp Energía España SA in drugi proti Evropski komisiji

„Pritožba — Člen 81 ES — Omejevalni sporazumi — Španski trg cestogradbenega bitumna — Razdelitev trga in usklajevanje cen — Predolgo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem — Člen 261 PDEU — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 31 — Neomejena sodna pristojnost — Člen 264 PDEU — Razglasitev ničnosti odločbe Komisije v delu ali v celoti“

Povzetek – Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. januarja 2016

- Pritožba — Razlogi — Neopredelitev navedene napačne uporabe prava — Nenatančen pritožbeni razlog — Nedopustnost*
(člen 256(1), drugi pododstavek, PDEU; Statut Sodišča, člen 58, prvi odstavek; Poslovnik Sodišča, člen 168(1)(d))
- Pritožba — Razlogi — Napačna presoja dejstev in dokazov — Nadzor Sodišča nad presojo dokazov — Izključitev, razen ob izkrivljanju*
(člen 256(1), drugi pododstavek, PDEU; Statut Sodišča, člen 58, prvi odstavek)
- Sodni postopek — Trajanje postopka pred Splošnim sodiščem — Razumni rok — Spor, ki se nanaša na obstoj kršitve pravil o konkurenci — Nespoštovanje razumnega roka — Posledice — Nepogodbena odgovornost, ki se uveljavlja z odškodninsko tožbo — Avtonomnost glede na ničnostno tožbo — Merila za presojo kršitve načela odločanja v razumnem roku*
(členi 256(1) PDEU, 268 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU; Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 47, drugi odstavek)
- Ničnostna tožba — Neomejeni sodni nadzor — Obseg — Dejavniki, ki jih je treba upoštevati — Elementi, nastali pred in po sprejetju izpodbijane odločbe — Elementi, predloženi v okviru upravnega postopka ali prvič v okviru ničnostne tožbe — Vključitev*
(členi 101 PDEU, 102 PDEU, 261 PDEU in 263 PDEU)
- Konkurenca — Globe — Znesek — Sodni nadzor — Neomejena sodna pristojnost — Nadzor zakonitosti — Obseg in omejitve — Neomejena sodna pristojnost le glede določitve zneska naložene globe*
(člena 261 PDEU in 263 PDEU; Uredba Sveta št. 1/2003, člen 23(2) in (31))

6. *Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Obseg — Razglasitev odločbe Komisije o opredelitvi globalnega omejevalnega sporazuma kot enotno in trajajočo kršitev in naložitvi globe za nično v celoti, čeprav je podjetje, ki je vložilo tožbo, odgovorno samo za del protikonkurenčnih ravnanj — Nedopustnost*

(Člena 101(1) PDEU in 264, prvi odstavek, PDEU)

7. *Konkurenca — Globe — Znesek — Določitev — Diskrecijska pravica Komisije — Sodni nadzor — Neomejena pristojnost sodišča Unije — Obseg — Določitev zneska naložene globe — Merila presoje — Teža in trajanje kršitve — Spoštovanje načel obrazložitve, sorazmernosti, individualizacije kazni in enakega obravnavanja*

(člena 101(1) PDEU in 261 PDEU; Uredba Sveta št. 1/2003, člena 23(3) in 31; Statut Sodišča, člen 61, prvi odstavek)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 43 in 44.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 46.)

3. Kršitev obveznosti iz člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki jo je storilo sodišče Unije, in sicer da o predloženi zadevi odloči v razumnem roku, je treba sankcionirati z odškodninsko tožbo, ki se vložijo pri Splošnem sodišču, saj je taka tožba učinkovito sredstvo.

Tako predloga za povrnitev škode, nastale, ker Splošno sodišče ni spoštovalo sojenja v razumnem roku, ni mogoče vložiti neposredno pri Sodišču v okviru pritožbe, ampak ga je treba vložiti pri Splošnem sodišču. Vendar lahko Sodišče, če je očitno, ne da bi morale stranke v zvezi s tem predložiti dodatne dokaze, da je Splošno sodišče dovolj resno kršilo svojo obveznost, da o zadevi odloči v razumnem roku, v okviru pritožbe to ugotovi.

Zato je treba – brez poseganja v obveznost pritožnic, da vložijo odškodninsko tožbo pred Splošnim sodiščem – ugotoviti kršitev navedenega načela v primeru, v katerem trajanja postopka pred Splošnim sodiščem, in sicer približno pet let in devet mesecev, ki zajema zlasti obdobje štirih let in enega meseca, ki je preteklo med koncem pisnega postopka in glavno obravnavo, ne da bi bil sprejet kakršen koli procesni akt, ni mogoče razložiti ne z naravo ne s kompleksnostjo zadeve, kot tudi ne z njenim kontekstom. To zlasti velja, kadar ni ne iz izpodbijane sodbe ne iz dokazov, ki so jih predložile stranke, razvidno, da bi bilo to obdobje neaktivnosti objektivno upravičeno ali celo, da bi k temu prispevale pritožnice.

(Glej točke od 55 do 59.)

4. Sistem sodnega nadzora odločb Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 PDEU in 102 PDEU zajema nadzor nad zakonitostjo aktov institucij, določen v členu 263 PDEU, ki se lahko na podlagi člena 261 PDEU in na predlog tožečih strank dopolni z izvajanjem neomejene pristojnosti Splošnega sodišča glede sankcij, ki jih na tem področju naloži Komisija.

V zvezi s tem se obseg nadzora zakonitosti iz člena 263 PDEU razteza na vse elemente odločb Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 PDEU in 102 PDEU, nad katerimi Splošno sodišče zagotavlja poglobljen nadzor, tako glede prava kot glede dejstev, glede na razloge, ki jih navedejo tožeče stranke, in ob upoštevanju vseh elementov, ki jih te predložijo, bodisi zgodnejših ali poznejših od sprejete

odločbe in ne glede na to, ali so bili predloženi predhodno v okviru upravnega postopka ali prvič v okviru tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, če so ti elementi upoštevni za nadzor nad zakonitostjo odločbe Komisije.

(Glej točki 71 in 72.)

5. Obseg neomejene pristojnosti pa je, drugače kot nadzor zakonitosti iz člena 263 PDEU, strogo omejen na določitev zneska globe. Neomejena pristojnost, ki jo ima sodišče Unije na podlagi člena 31 Uredbe št. 1/2003, se nanaša le na njegovo presojo globe, ki jo je naložila Komisija, izključena pa je vsakršna sprememba elementov, ki tvorijo kršitev, ki jo je Komisija zakonito ugotovila v odločbi, o kateri odloča sodišče Unije.

Splošno sodišče napačno uporabi pravo, kadar kljub ugotovitvi, da, prvič, Komisija ni dokazala, da so bila podjetja, ki se preganjajo zaradi sodelovanja pri omejevalnem sporazumu, ki je v nasprotju s pravili o konkurenci, udeležena pri mehanizmu nadomestil, namenjenemu izravnavi razlik, nastalih v zvezi z dogovorjeno razdelitvijo trga in strank, in pri sistemu nadzora, v okviru katerega se je izvajal nadzor nad izvajanjem razdelitve trga in strank z izmenjavo informacij o obsegu prodaje, in, drugič, da odločba Komisije ni oprta na noben drug razlog kot na udeležbo teh podjetij pri teh dveh elementih kršitve, v okviru neomejene pristojnosti ugotovi, da so ta podjetja vedela za udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri mehanizmu nadomestil, pa tudi, da so lahko predvidele njihovo udeležbo pri sistemu nadzora, tako da se lahko štejejo za odgovorna na podlagi člena 101 PDEU, in da mora Splošno sodišče to upoštevati pri določitvi zneska globe.

(Glej točke od 76 do 79.)

6. Ugotovitev Splošnega sodišča o neobstoju dokaza o celoviti udeležbi nekaterih podjetij pri kršitvi pravil o konkurenci, v skladu s členom 264, prvi odstavek, PDEU ne more povzročiti ničnosti odločbe, s katero so bila obsojena, v celoti, saj so ti elementi pomožni sestavni deli zadevne kršitve. Okoliščina, da Komisija ni predložila dokaza o taki udeležbi navedenih podjetij, namreč ne spremeni vsebine njene odločbe, ker je enotna in trajajoča kršitev, ki jo je ugotovila Komisija, sestavljena iz predvsem dveh pglavitnih kršitvenih sklopov, in sicer razdelitve trga in usklajevanja cen.

(Glej točko 86.)

7. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 87 do 90.)